

## ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

### I

#### ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΙΔΗ

##### ΘΥΡΣΙΣ

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς αἰπόλε τήνα,  
ἅ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται, ἄδὺ δὲ καὶ τὸ  
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ  
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὸ λαψῇ.  
αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ 5  
ἅ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστέ κ' ἀμέλξης.

##### ΑΙΠΟΛΟΣ

Ἄδιον ὦ ποιμὴν τὸ τεδὸν μέλος ἢ τὸ καταχῆς  
τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.  
αἶκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,  
ἄρνα τὸ σακίταν λαψῇ γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10  
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇ.

##### ΘΥΡΣΙΣ

Λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε τῇδε καθίξας,  
ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,  
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

## ΑΙΠΟΛΟΣ

Οὐ θέμις ὦ ποιμὴν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν 15  
 συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας  
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,  
 καὶ οἱ αἰεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ρινὶ κάθηται.  
 ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' αἶδες  
 καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλεόν ἵκεο μοίσας, 20  
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπῳ  
 καὶ τᾶν Κραναιᾶν κατεναντίον, ᾧ περ ὁ θῶκος  
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἱ δέ κ' αἰείσης  
 ὥς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,  
 αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25  
 ἃ δὺ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,  
 καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέι κηρῷ,  
 ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.  
 τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρύεται ὑψόθι κισσός,  
 κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονιμένος· ἃ δὲ κατ' αὐτὸν 30  
 καρπῷ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.  
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,  
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. παρ δέ οἱ ἄνδρες  
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος 34  
 νεικεῖουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς·  
 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελαῖσα,  
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ρίπτει νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος  
 δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.  
 τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται  
 λεπράς, ἐφ' ᾧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει  
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικώς. 41

φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·  
 ᾧδέ οἱ ῥῥήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες  
 καὶ πολιῶ περ ἑόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἦβας.  
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρύτοιο γέροντος 45  
 Πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,  
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει  
 ἦμενος· ἀμφὶ δέ νιν δὺ' ἀλώπεκες ἅ μὲν ἀν' ὄρχως  
 φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἅ δ' ἐπὶ πῆρα  
 πάντα δόλον κεύθοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50  
 φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.  
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν  
 σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας  
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.  
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος·  
 αἰολικὸν θάημα, τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι. 56  
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα  
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·  
 οὔδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται  
 ἄχραντον. τῷ καὶ τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60  
 αἰκά μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσης.  
 κοῦτί τυ κερτομέω. πόταγ' ὦγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδὰν  
 οὔτί πα εἰς Ἀίδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς

## ΘΥΡΣΙΣ

Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 Θύρσις ὅδ' ὦξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 65  
 πῇ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πῇ ποκα  
 Νύμφαι;

50. κεύθοισα Schol. : τεύχοισα MSS.  
 lateat corruptela; vid. notas.  
 αἰπολικόν k : αἰολίχον Ahrens.

51. Haud dubium quin  
 56. αἰολικόν Schol. k :

ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδω;  
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω  
οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο, 71  
τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
πολλαί οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,  
πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
ἦνθ' Ἑρμῆς πρᾶτιστος ἀπ' ὥρεος, εἶπε δέ· “Δάφνι,  
τίς τυ κατατρύχει; τίος ὦγαθὲ τόσσον ἐρᾶσαι;”

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ὥπόλοι ἦνθον· 80  
πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος  
κῆφα· “Δάφνι τάλαν, τί τὸ τάκεαι, ἃ δέ τε κώρα  
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται—

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς—  
ζάτεισ' ; ἃ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί. 85  
βούτας μὰν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.  
ὥπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται,  
τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῇς τὰς παρθένους οἷα γελᾶντι,  
τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.” 91  
τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ  
ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας·

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
ἦνθέ γε μὰν ἀδεία καὶ ἃ Κύπρις γελάοισα, 95

λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,  
 κείπε· “τύ θην τὸν Ἐρωτα κατεύχεο Δάφνι λυγιξείν·  
 ἦ ρ' οὐκ αὐτὸς Ἐρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;”

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰδᾶς.  
 τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· “Κύπρι βαρεῖα,  
 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής· 101  
 ἤδη γὰρ φράσδη πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδύκειν·  
 Δάφνις κῆν Ἀίδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἐρωτι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰδᾶς.  
 †οὗ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος—ἔρπε ποτ' Ἰδαν,  
 ἔρπε ποτ' Ἀγχίσην. τῆνεῖ δρύες, ἃ τε κύπειρος· 106

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰδᾶς.  
 ὠραῖος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει.  
 καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰδᾶς.  
 αὐθις ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα,  
 καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.”

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰδᾶς.  
 ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὥρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115  
 χαίρεθ'. ὁ βουκόλος ὕμνιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,  
 οὐκέτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθοισα,  
 καὶ ποταμοί, τοῖ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰδᾶς.  
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τήνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων, 120  
 Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰδᾶς.  
 ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσί κατ' ὥρεα μακρὰ Λυκαίω,

105. ὦ Valek. : οὗ vulg. : εἰ Ahrens, Haupt. 106. ἃ τε  
 Ch. : ὧδε vulg. : ἐνθα Ch<sup>1</sup>. [107. hic legitur in MSS. versus  
 ex 5. 46 translatus.]

εἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ  
νασον

τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπ' ἡρίον αἰπύ τε σᾶμα 125  
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.  
ἔνθ' ὦναξ καὶ τάνδε φέρει πακτοῖο μελίπνου  
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν.  
ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἀιδαν ἔλκομαι ἤδη. 130

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.  
νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,  
ἀ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·  
[πάντα δ' ἑναλλα γένοιτο, καὶ ἀ πίτυς ὄχνας ἐνεΐκαι.]  
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει· καὶ τὼς κύνας ὦλαφος ἔλκοι,  
κῆξ ὁρέων τοῖ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο. 136

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.  
χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα  
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λῖνα πάντα λελοίπει  
ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνις ἔβα ρόον. ἔκλυσε δ' ἴνα 140  
τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.  
καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν  
ἀμέλξας

σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,  
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὕμνιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῶ. 145

## Αἰπολὸς

Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,  
πληρὲς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις  
ἀδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.

ἡνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·  
 Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150  
 ὦδ' ἴθι Κισσαίθα, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι,  
 οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὕμνιν ἀναστῇ.

## II

## ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΙ

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί· πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;  
 στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἶδς ἁώτῳ,  
 ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα,  
 ὃς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας οὐδέποθ' ἵκει,  
 οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. 5  
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦ ρά οἱ ἀλλᾶ  
 ᾤχετ' ἔχων ὃ τ' Ἐρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα;  
 βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν  
 αὔριον, ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.  
 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι. ἀλλὰ Σελάνα, 10  
 φαῖνε καλόν· τιν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχᾶ, δαῖμον,  
 τᾷ χθονίᾳ θ' Ἐκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι  
 ἐρχομένην νεκύων ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν αἶμα.  
 χαῖρ' Ἐκάτα δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμνιν ὀπάδει  
 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μήτέ τι Κίρκης 15  
 μήτέ τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

152. σκιρτασεῖτε Porson : σκιρτάσητε vulg.  
 II. 3. βαρὺν εὖντα Steph. : βαρυνεῦντα vulg. καταθύσομαι vulga-  
 tam retinui, vid. notas, cf. vv. 10, 159. II. ἄσυχᾶ δαῖμον  
 Kiessling et posteriores, perverso sensu.